

Sygnatura akt III AUz 238/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Wiesława Stachowiak /spr./

Protokolant: **st. sekr. sądowy Beata Tonak**

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2016 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy A. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W..

przy udziale zainteresowanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w L.

o przeniesienie odpowiedzialności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne na członka zarządu

na skutek zażalenia A. J.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 17 czerwca 2016 r. sygn. akt VIII U 5191/13

w przedmiocie kosztów sądowych

postanawia:

oddalić zażalenie.

	SSA Wiesława Stachowiak	
--	-------------------------	--

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z 17 czerwca 2016 roku w sprawie VIII U 5191/13 z odwołania A. J. przeciwko ZUS Oddziałowi w O. W.. oddalił wniosek odwołującego o zwolnienie od kosztów sądowych w całości.

Odwołujący wniósł zażalenie na postanowienie domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd I instancji wskazał jako właściwe do rozstrzygnięcia przepisy art. 96 ust. 4 pkt 1, art. 36, art. 100 ust. 1 oraz art. 102 ust. 1 i 2 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Zgodnie z wymienionymi regulacjami strona w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych zobowiązana jest uiścić jedynie opłatę podstawową od środka zaskarżenia w kwocie 30 zł., która ma w zasadzie charakter symboliczny. Ustawa z 14 grudnia 2006 roku zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, która weszła w życie z dniem 10 marca 2007 roku wprowadziła możliwość zwolnienia również i od tej opłaty, gdy strona wykaże, że nie może uiścić 30 zł. bez uszczerbku na utrzymaniu koniecznym sobie i rodziny.

Instytucja zwolnienia od opłaty podstawowej dotyczy zatem osób najuboższych, które nie posiadają żadnych środków do życia, w tym nie otrzymują świadczeń z opieki społecznej, ani żadnych innych świadczeń z ubezpieczenia społecznego, choćby w minimalnej wysokości.

Sąd Okręgowy uznał, że odwołujący uzyskując stały miesięczny dochód 3042,97 zł., nie należy do osób o jakich mowa powyżej.

Skarżący kwestionując rozstrzygnięcie podniósł, że przed jego wydaniem całkowicie zmieniła się jego sytuacja majątkowa. Uzyskał on bowiem możliwość ratalnej spłaty zadłużenia wobec Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, przy czym wysokość raty ustalona została na 2000 zł.

Argumentacja żalącego nie zasługiwała uwzględnieniu.

Jeszcze raz podkreślić należy, że wymiar opłaty w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych jest symboliczny.

Sąd II instancji w pełni podziela stanowisko Sądu Okręgowego w sprawie, a okoliczność podniesiona przez skrzącego nie ma na rozstrzygnięcie wpływu.

Żalący w celu uiszczenia opłaty od zażalenia powinien rozważyć organicznie wydatków własnych (na które zgodnie z oświadczeniem przeznaczają miesięcznie 300 zł.) bądź skorzystać z oszczędności (blisko 600 zł.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.

SSA Wiesława Stachowiak